

מי שהוציא אוהו

פרק רביעי עירובין

מט

עין משפט גור מצוה

פ"ד דברי ר' שמעון. אפילו להשתמש שיהיה עמה ר' שמעון הוא דקרי דהא אפילו אלוניות בשבתהו נמי שרי אכל לרבנן פלוגי בטולה ואמרו שלשן אסורין זו עם זו לילוף אף זו דברי ר' שמעון גופיה לא שרי אלא חלוטות באלמוניות וקשיל לי הא הן במתניתין ה"ה מותרת עמיהו ועוד מאי אף ה"ה דברי ליה למימר וזו דברי ר' אף משמע דבכריתיהו שרי ולשון אסורין זה שמעיהו וכן עיקר והיא מותרת עמיהו ומתניתין מפרין לך שמאל דבאייר שימוש שבאלמוניות קאמר דומיא דהוא מותר עמיהו דרישא ואידי דהוא רישא הוא מותר עמיהו קמי נמי ספח אף זו הכי משמע אף ר' שמעון הויקל לומר כזו דלון אלמוניות מותרת בחלוטות אף אסור זה ר"ש נמי אמרו כרבנן ואלוהי קאמר קשיא מאי אודא שמאל לטעמיהו וזי מהו אמר כרב מני נמי למימר לרבנן עירבה עם שתיק אסורה עם שתיק דלון ב' רשות משתמשת לרשות אחת: **פיני פופים דשמואל.** דאפילו ר"ש לא הוה אלמוניות בחלוטות כדקמיין וזו מביאה מתוך ביתה ט' והיא אלמוניות בחלוטות לא קאמר: **ואודא שמואל למפפין.** דאמר אף לר"ש אין שרי רשות משתמשת לרשות אחת: **דבר דומס.** אפילו שבתו נדבך קמי: **זו פופים.** באלמוניות ואוכלת וזו מביאה באלמוניות ואוכלת: **סני שני מבוזים.** פתחה לשניהן: **סני פירכא עם שנין אפורס עם שנין.** אפילו לרבי שמעון והיינו שמואל לטעמיהו דאמר שמואל הלכה כדברי הויקל בעירובין וזי מהו שרי ר"ש בהא לא הוה אמר שמואל אסורה עם שתיק: **לא עירבה לא עם זו ולא עם זו:** **אפורס עם שנין.** כהנייהו ומלכותיהו למכור ובזון שנייהו כל ימות החול ללחא ולבא בשניהו דרך פתחים דריסת הרגל שיהא חוסרת כדמפרש דלף לא הוה רגילה אלא בחד לא אסרה ארידן ואפ"ג דרגילה עם שתיק זו היא תקנתה מערבת עם האחד וגיליא דעמיהו שבתקנה מן האחד ומותר האחד לעמיהו: **סיפס בפתח רגלים.** ללחא ולבא כל שעה ובזאת אינה רגילה ולא עירבה לא עם זו ולא עם זו או שריגילה זו אסור שאלך זו אסרת עליו דמיניה הוא והיי לא עירבה והאחר מותר שאינה הימט: **אסור רגלים נפלו.** דהא סלקא נפשה מיניה: **וזה שאינה רגלים זו לא עירב.** אפילו נפלו כל שעה ולא עם זה: **דומין אפורס לל שאינה רגלים.** שלא לאסור על זה שיעירב הואיל והוא לא מפסדא מידי דהא לא עירב: **מדס פדוס.** דאפילו מידי דלא חקר ביה לא מהני להכריה והכא על כרחיה דמיין ליה בביה: **מדס פדוס.** שלי שני: **ספקידי על עירובין.** אם יאכל אחד מבני חבורה את הפת שנתן הוא: **עירוב שמו.** שיהו כולן מעורבין ומרובין זו שלא ימחה זה בחברו אלא שותפות טחא ועירבה: **אנשי וורדינא.** זיקנין היו: **ספולק.** בשני כלים אינו עירוב משום האי טעמא גופיה דמה שמו עירוב שמו: **דמלא למנא ווייסר.** שלא יוכל הכלי להחזיק כל העירוב ולא חילוק מדעת וכו' קאמר שמואל כגון שחילוק מדעת: **ורפסי לפס לי.** לשמואל הואיל וטרתייהו חד טעמא דקפיד וחולק: **דמיפלא פלגים.** ובטל שמהו דשירוב משמע מערב: **שמנייהו זו פירוב.** ארבעה גבין עירובין וטעמיהו ביה שתיקתיהו דמיין ליה לרבי: **דמיפלא פשוט דמין דמנא לפס.** לבעל הבית ריפתא בסלא דריה שואל אוכל ממנו כמאן דמנח בכלי עם העירוב דמי: **דפולסו ספא דירי.** משום פיתן היא ליה דירקת וכו' בעל הבית שתיק דר שם ממש בתיקו ואפילו אין לו פת בכל הבית שפיר דמי: **פירוב.** שהוא מפרנס טעמא משום קנין שמקנה לה בעל הבית רשותו ונמלאו כולם בעלים בבית זה שהעירוב מונח בו וכל חגר מאשעבדת לרשותו זו ואחת היא: **ומפני פס אין מערבין במפס.** ליתן כל אחד ואחד מטה ומטויהו יקטו לו רשות חבירו: **לאיקלוקלי.** להשתכח חרות עירוב: **פשוט דירס.** שדעתו של אדם על פיתו והוא ליה כאלו דירי בההוא ביתא ואין בחדר זו אלא דירה אחת והיינו כל רשות החצר מיוחדת לבית זה: **פני גרפינא איבא בנייטו פלי ושאין בו שום פרוטס וקטן.** דמתן למשום קנין יכולין ליקנות בסולר כדכר שאלך קנין ואין יכולין לקנות בפס שאין בו שום פרוטס ואפילו היא קטן זו בעל הבית שתיק דר שם ממש בתיקו ואפילו אין לו פת בכל הבית שפיר דמי: **פירוב.** שהוא מפרנס טעמא משום קנין דירה לא מצינו קנין אסור ומערבין בלאכז שתיקין בו שיהיה פרוטס וקטן גובה את העירוב דפת משויא ליה חדא דירה וקטן ליה מידי עבד: **למקום**

אף זו דברי ר' שמעון אבל חכמים אמרים
שלשן אסורות תניא כותיה רב יהודה
אריבא דישמאל איד שמעון למה הדבר
דומה לשלשן הצירות הפתוחות זו לזו
ופתוחות לרה"ד עירבו שתיים עם האמצעית זו
מביאה מתוך ביתה ואוכלת זו מביאה מתוך
ביתה ואוכלת זו מחזרת מתרה לתוך ביתה
וזו מחזרת מתרה לתוך ביתה אבל חכמים
אומרים שלשן אסורות ואודא שמואל
למעמיה דאמר שמואל חצר שבין שני
מבואות צריכה עם שניהם אסורה עם שניהם
ואם עירבה עם שניהם אסרת על שניהן
היתה באחד רגילה ובאחד אינה רגילה זה
שרגילה בו אסור וזה שאינה רגילה בו מותר
אמר רבה בר רב הונא צריכה עם שאינה
רגילה בו והיה רגילה לעצמו ואמר רבה בר
רב הונא אמר שמואל אם עירבה רגילה
לעצמו וזה שאינה רגילה בו לא עירב והיא
עצמה לא עירבה דוחין אותה אצל שאינה
רגילה בו וכן זה כופין על מדת סדום אמר
רב יהודה אמר שמואל המקפיד על עירובין
אין עירובו עירוב מה שמו עירוב שמו ר'
תניא אמר עירובין עירוב אלא שנקרא מאנשי
את עירובו אינו עירוב כמאן כבית שמאי
דחניא חמישה שגבו את עירובין ונתנהו
בשני כלים ב"ש אומרים אין זה עירוב ובי"ה
אומרים הרי זה עירוב ואפילו תימא ב"ה יעד
כאן לא קאמרי ב"ה דתם אלא דמליין למנא
ואייתר אבל היכא דפלגיה מיפלג לא וחרתי למה לי צריכי דאי אשמעינן
דתם משום דקפיד אבל הכא אימא לא ואי אשמעינן הכא משום דפלגיה
מיפלג אבל תם אימא לא צריכא אמר ליה ר' אבא לרב יהודה לבי מעצרתא
דבי רב זכאי מי אמר שמואל החולק את עירובו אינו עירוב והאמר שמואל
יבית שמנייהו בו עירוב אינו צריך ליתן את הפת מ"ש לאו משום דאמר רבין
דמנח בסלא כמאן דמנח ה"נ כיון דמנח בסלא כמאן דמנח הבא
דמי"א דתם אע"פ שאין פת מ"ש דכולהו הבא דירי. אמר שמואל עירוב
משום קנין וא"ת מפני מה אין קנין במערה מפני שאינה מצויה בערבי
שבתות היכא דעירב מיהו לקני' גזירה שמא יאמרו מעה עירב ומנין דלא
שכיח מעה ולא אתי לאיערובי בפת דאתי עירוב לאיקלוקלי רבה אמר
עירוב משום דירה מאי בניייהו: איכא בניייהו כלי ופתוח משוה פרוטה
וקטן

זו מביאה מתוך ביתה ואוכלת. לפי דווקא נקט אכל אלמוניות בחלוטות לא ולר"ה איכא למימר דלרבותא נקט דכ"ל אלמוניות בחלוטות דליכא למגור כולי האי ולפי מהר"י נקט הא משום דמהא פריך לרבנן מאי שנא האם דפלגיניהו וגזריניהו והכא לא גזריניהו מכדי למה הדבר דומה כו'.

עירוב משום קנין. פירוש דבדאי פת מיקני רשות להדי

אפ"ג דפירי לא עבדי חליפין מ"מ קטו בתורת דמים וז"ל והתן לקמן בהדר (דף ע"א.) בעל הבית שהיה שותף לשכיניו לזה ביין ולזה בשמן אין לרבי לערב ואמר בהדר (דף ע"ג.) נמי בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהם היום סומכין על הפס שגל השולקן משום עירוב ולמ"ד משום דירה אחי ספיר וי"ל דכיון שיש קירוב דעת ביניהם עשאה חכמים כאלו הקטן זה לזה: **מפני** שאינה מלויה. ובשאר דברים נמי אין מערבין עירובין חלוטות אלא בפת דשכיח טפי וגבי שיתוף הקילו שלא להצריך פת ושרי בשאר דברים דשכיחי קלת אכל במעשה דלא שכיח כלל לא: **איכא** בניייהו כלים ופתוח משוה פרוטה. דלמ"ד משום קנין אין מערבין בפחות משוה פרוטה וע"ז דליכא מוזן ב' סעודות וז"ל וז"ל איכא שיה פרוטה ליה עירוב וע"ז דליכא מוזן ב' סעודות דהא אפילו בכלי היו עירוב למ"ד משום קנין אם כן מה לרבי ב' סעודות וי"ל כשפירש ועושה דרך קנין לא בעי חזי לאכילה וקונה אפילו בכלי אכל בסתם כמו שרגילין לערב שאין מפרשין ומקדקין לעשות דרך קנין בעי נמי שיהא בו חשיבות אוכל: **וקטן**

כ"א ב"ג מ"י פ"ה
מ"ג פ"ד מ"ג הלכה
ז"מ פ"ד מ"ג ח"מ
ש"ס ס"פ
כ"ד מ"י ח"מ הלכה
כ"ג פ"ד מ"ג ח"מ
ש"ס ס"פ
כ"ח מ"י ח"מ הלכה
עירובין הלכה ה'
כ"ג פ"ד מ"ג ח"מ
ח"מ ס"פ ד'
כ"ח מ"י ח"מ הלכה
כ"ג פ"ד מ"ג ח"מ
ש"ס ס"פ ז'

רבינו חננאל
אסורות תניא כשמואל
אמר רבי שמעון לפי
הדבר דומה ל' החצות
הפתוחות זו לזו כו'
עד כאן שמואל
אסורות ואודא שמואל
למעמיה דאמר שמואל
חצר שבין ב' מבואות
עירבה עם שניהם אסורה
עם שניהם חכמים
דאשרי שלשן אסורות
זו עם זו. לא עירבה
עם שניהם אסרת על
שניהן. מבטיי אחר
רגילה לערב עם שניהן
אין רגילה מבטיי שיהא
רגילה לערב עם אסור
והאמר שאינה רגילה
עמו מותר ואם חזרה
חצר זו ועירבה עם
שלא היתה רגילה לערב
עמו הותר הס' בו'
שהיתה רגילה בו
שכבר סילקה עצמה מן
המבוי הוה חזרה על
החצר. ואם עירבו בני
המבוי שהיתה רגילה
חצרו זו לערב עמיהו והא
החצר לא עירבה עמיהו
ולא עם בני מבוי האחר.
וגם בני אחרות מבוי אפי'
לעצמם לא עירבו. דוחין
זו החצר שלא עירבה
עמהם אלא המבוי שלא
עירב וא' סבלא אותו
מבוי הוא שבין אותו
מבוי אין מספדין כלום
[כ]בלא זו בני אסורין
הן דהא לא עירבו כי
ז"מ פ"ד מ"ג ח"מ
למטרא בני המבוי
שהיתה רגילה בו שפיר
דמי דכגון זה כופין על
מדת סדום. אמר שמואל
המקפיד על עירובין אינו
המקדק שלא יתערב
לו עם אחרים כדרי שלא
יקח פתוח משלו אינו
עירוב לפי שלא נקרא
עירוב אלא שבתעירב
ר' חנינא אמר עירובו
עירוב אלא שנקרא
כאנשי וורדינא פירוש
אנשי וורדינא היו ידועין
בציקנות ובצרות עין.
אמר רב יהודה אמר
שמואל החולק עירובו
בב' כלים אפילו לב"ה
אין עירובו עירוב ע"כ
לא קאמר ב"ה דעירובין
עירוב אלא תיכא
המליא למנא ואחריו
אבל (מלניא הוא)
[היכא דפלגיה] שפיר
אין עירובו עירוב. ופי'
אמר שמואל הכי
שהחולק לעירוב אינו
עירוב והא אמר שמואל
בית שמנייהו בו עירוב
אין צריך ליתן פת
עמיהו מ"ש לאו משום
דאשתיין פת דמנחא
כמלא כמאן דמנחא
בחדו עירוב דמי שמואל
לא הכי קאמר שמואל
אין [מפני מה] אין
קנין במטע לפי שאין מצויין בע"ש ואקשניו א' הכי א' עירב במטע ליהו עירוב. אלא' הנתון מעה לנתוחו כרי שוכה בעירוב (* כו' ורחינן דלמא אתי למיטר מע' עיקר ויובינן דליכא מע' ולא מיטרב
*) [לא זכו לו משתיין לקמן דף פ"ה ס"א].

אין צריך לחיות לו פת בבית מ"ס כולוהו אתי דירי כלומר (עירובין) [כל העירובין] קיבצם אצלו בזה הבית לפיכך הוא א"צ כלום. אמר שמואל עירוב משום קנין פסקו. (וא"ת מה אמר) [מפני מה] אין קנין במטע לפי שאין מצויין בע"ש ואקשניו א' הכי א' עירב במטע ליהו עירוב. אלא' הנתון מעה לנתוחו כרי שוכה בעירוב (* כו' ורחינן דלמא אתי למיטר מע' עיקר ויובינן דליכא מע' ולא מיטרב
*) [לא זכו לו משתיין לקמן דף פ"ה ס"א].

[כ"ד י"ב: ע"ג]
[הפ"ה]
[לקמן ס"ה]
[לפני מה:]